

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

Coloniae Agripp., 1623

Medit. 25. De Hæmorrhoidissa sanata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59636](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59636)

7. Exemplo caritatis deportantium paralyticum docemur nos quoque, quo studio inferuire debeamus proximorum infirmitati, & penuriæ, quibusque modis adiuuare, nempe operibus non solum, sed etiam fide & oratione apud Dominum.

8. Paralyticus ad mandatum Christi surrexit è lecto. Anima peccatoris tunc spiritualiter exurgit è lecto suo, quando timore pœnæ, vel spe præmiij, vi sibi illata, omnibus mundi illecebris & carnalibus voluptatibus, quibus ægra decumbebat, renunciat. Tunc accipit lectum suum & portat, quando peccata, quibus prius oblectabatur, & in quibus acquiescebat, incipiunt ei fieri grauias & molestas. Tunc vero ambulans redit in domum suam, quando bonorum operum exercitio incipit ambulare versus Deum, à quo per peccatum longius recesserat.

MEDITATIO XXV.
DE HAEMORRHOISSA

SANATA.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. Christo cum multis proficiscente ad *fi-* Matt. 9.¹
Marc. 5.^m
Luc. 8.²
liam lairi, mulier à duodecim annis,
fluxum sanguinis patiens, tet igit cum
fiducia simbriam vestis, & sanata
est.

II. Christo autem petente: *quis me te-*
tigit?

D 6

tigit?

tigit? respondit Petrus: Præceptor, turba comprimunt te, & dicis: quis me tetigit.

III. Mulier autem illa, timens ac tremens, Venit Et procidens ante pedes eius, indicavit quam ob causam tetigisset eum. at ille: Confide, ait, & vade in pace.

FIGURÆ.

Leu. 1. Scriptum est in lege, omnes qui tetigerant carnes sacrificij, mundatos fuisse & sanctificatos.

DOCUMENTA.

Mulier Hamorrhœissa retrò accessit Christum & infimam vestis partem attigit, ac si digna non fuisset ullam aliam partem tangere, ut doceret peccatorem, quomodo adire debeat Christum ad obtinendam animæ suæ salutem. Primò cum verecundia, ut ob sceleratam peccatorum non audeat se sistere præsentia Domini. Secundò cum humilitate, ut reputet se indignum gratia sua & amicitia, exemplo publicani, qui stans à longè, non audebat oculos suos attollere in cælum, sed percutiens pectus suam dicebat. Domine propitius sis mihi peccatori.

Lue. 19. 2. Turbæ premebant Christum, mulier autem hæc tantum tangebatur illum. Multi comprimunt

primunt & conculcant Christum, sed pauci tangunt. Comprimunt, qui exigua fiducia eum innocant, vel corde in deuoto, aut mente distracta preces suas recitant; & qui bona opera non ex puro Dei amore, vel propter Dei gloriam, sed ob finē aliquem humanum faciunt.

3. De hac muliere dicit Euangelium. Primò, quod cum fide accesserit Christum. Secundo, quod locuta sit intra se. Tertiò, quod tetigerit, & tangendo sit sanata. Vt significaret in his tribus, nempe in verbis, fide, & operibus totam nostram salutem consistere, hoc est, in audiendo verbo Dei, in credendo, & benè operando.

4. Mulier hæc non quamlibet vestis partem attigit, sed tantum simbriam, quæ est extrema eius pars. Vestis Christi significat sanctæ eius vitæ conuersationem, quæ etsi multum prodesse possit omnibus qui eam volunt imitari tamen extrema eius pars, quæ est sacra eius passio, longè efficacior est ad omnes infirmitates nostras spirituales sanandas si eam cum humilitate & deuotione attigerimus, nempe meditando & imitando.

5. Hæc mulier primò cogitauit intra se & proposuit tangere vestem Christi, sed non recepit sanitatem, nisi quando re ipsa tetigit, sic nobis ad consequendam salutem satis non est habere bona desideria & proposita, nisi retrò ad eam Christum, & manum operi, imitando sanctam eius vitam, admoueamus.

6. Mulier tactu simbræ liberata fuit à sua infirmitate, non quod virtus illa fuisset in simbria, sed quod exierit è corpore Christi. Quilibet fidelis est simbria vestis Domini, quia est membrum vel pars Ecclesiæ suæ per vestem Christi significatæ. Quando ergo bono

opere nostro præstamus beneficium alteri, non debemus nobis talem virtutem attribuerè, sed Christo auctori; cuius vestis fimbria sumus.

7. Christus sanitatem restitutam mulieri non suæ virtuti, sed fidei mulieris attribuit, vt doceret nos non debere nos in bonis operibus nostris quarere vel prædicare laudes nostras, sed solam laudem & gloriam Dei.

8. Multi sequebantur Christum & tangebant, sed vna tantum mulier fuit sanata. Poterat Dominus sanare omnes, sed quia non se adiungebant illi ea fide & deuotione, qua oportebat, non consequebantur salutem. Nos ergo qui toties adimus altare Domini sanctum, videamus qua deuotione & præparatione ad eam us, & rogemus Deum, ne simus in numero eorum; qui tangunt quidem Christum, sed nullam ab eo recipiunt salutem.

9. Hæc mulier, cum omnia media & remedia tentasset; suaque omnia in Medicos expendisset, nec aliud ei refugium superesset à Christo sanata est. Hanc viam & rationem Deus tenere solet in curandis nostris necessitatibus, vt quando homo venit ad extrema, & omni destituitur auxilio humano, suppeditet diuinum: idque facit, & auxilium ab eo profectum non ali, quam diuinæ eius potentia adscribamus, & illum solum gratia auctorem recognoscamus.

MEDI-